

14 Απριλίου, 1992

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/σπής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΤΑΛΛΑΣ Α. ΛΟΥΚΑ,
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΚΑΙ ΩΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΙΟΥ ΤΩΝ :
ΜΙΧΑΗΛ Α. ΛΟΥΚΑ, ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ Α. ΛΟΥΚΑ ΚΑΙ ΚΑΤΙΝΑΣ
ΚΥΡΙΑΚΟΥ, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΗΣ ΑΙΤΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΝΤΑΛ-
ΜΑΤΑ CERTIORARI ΚΑΙ PROHIBITION

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΡΙΝΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΠΟΥ ΕΚΔΟΘΗ-
ΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΓΩΓΗ ΑΡ. 168/93, ΣΤΙΣ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ, 1992.

(Αίτηση Αρ. 49/92).

*Προνομαικά Διατάγματα — Αίτηση για χορήγηση άδειας για καταχώ-
ρηση αίτησης για certiorari και prohibition εναντίον απόφασης
Επαρχιακού Δικαστηρίου με την οποία εκδόθηκε προσωρινό διά-
ταγμα τύπου mareva εναντίον της αιτήτριας, μετά από μονομερή
αίτηση, και το οποίο ορίσθηκε επιστρεπτικό τρεις εβδομάδες μετά 5
την έκδοσή του — Κρίθηκε ότι δεν υπήρχε εκ πρώτης όψεως υπό-
θεση ή συζητήσιμο θέμα για χορήγηση της αιτούμενης άδειας.*

Η αιτήτρια ζήτησε άδεια του Δικαστηρίου για καταχώρηση αί-
τησης για έκδοση διαταγμάτων της φύσεως certiorari και
prohibition για την ακύρωση προσωρινού διατάγματος τύπου 10
mareva, που εκδόθηκε εναντίον της αιτήτριας από το Επαρχιακό
Δικαστήριο Αμμοχώστου, σε αγωγή της εταιρείας Evac-Peri
(Hoteliers) Ltd εναντίον της αιτήτριας. Το προσωρινό διάταγμα
είχε εκδοθεί μετά από μονομερή αίτηση και είχε ορισθεί επιστρε-
πτικό τρεις εβδομάδες μετά την έκδοσή του. Η αιτήτρια ισχυρίσθη 15
ότι το Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είχε δικαιοδοσία να εκδόσει
εναντίον της διάταγμα τύπου mareva, διότι ήταν μόνιμος κάτοικος
Κύπρου, ότι το περιεχόμενο της ένορκης δήλωσης που συνόδευε
την αίτηση για το προσωρινό διάταγμα ήταν ψευδές και παραπλα-
νητικό, και ότι η περίοδος των τριών εβδομάδων που έδωσε το Δι- 20
καστήριο για να εμφανισθεί η αιτήτρια ήταν υπερβολική και ισοδυ-
ναμοίωσε με παράβαση των προνοιών του άρθρου 9 (τώρα άρθρο 8)
του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, κεφ. 6. Η αιτήτρια εμφανί-
σθηκε ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου κατά την ημερομηνία
που το διάταγμα είχε ορισθεί, υπέβαλε ένσταση και η αίτηση ήταν 25
ορισμένη για ακρόαση ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Αποφασίσθηκε ότι:

Το Επαρχιακό Δικαστήριο είχε δικαιοδοσία να εκδόσει το αι-
τούμενο διάταγμα, η δε περίοδος των τριών εβδομάδων δεν ήταν

- 5 τέτοια ώστε να θεωρείται ότι υπήρχε παράβαση των προνοιών του άρθρου 9 του κεφ. 6 ώστε να καθίσταται το προσωρινό διάταγμα άκυρο. Οποιοσδήποτε ισχυρισμός για ανακρίβειες ή παραπλανητικό περιεχόμενο της ένορκης δήλωσης που συνόδευε την αίτηση για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος μπορούσε να προβληθεί κατά την ακρόαση της αίτησης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου. Κατά συνέπεια δεν είχε αποδειχθεί εκ πρώτης όψεως υπόθεση ή η ύπαρξη συζητήσιμου θέματος.

Η αίτηση απορρίφθηκε.

10 *Αποφάσεις που αναφέρθηκαν:*

The Attorney-General v. Christou (1962) C.L.R. 129.

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165.

Christofi v. Iacovidou (1986) 1 C.L.R. 236.

Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41.

15 *Turner v. Kingsbury Collieries Ld [1921] 3 K.B. 169.*

Djeredjian (Import Export) Ltd v. The Chartered Bank (1965) 1 C.L.R. 130.

Attorney-General (No. 2) v. Savvides (1979) 1 C.L.R. 349.

Re Philippou (1986) 1 C.L.R. 568.

20 *National Line v. Ship "Sunset" (1986) 1 C.L.R. 393.*

Zachariades Ltd v. Economides (1989) 1 C.L.R. 437.

Δημητρίου v. The Dolphin Insurance Company Limited, Αγ. Ναυτ. 337/86, 23.5.90.

25 *Gircotis & Achilleos Limited V. Chr. M. Sarlis & co M.S., (1992) 1 Α.Α.Δ. 360.*

Στυλιανού v. Στυλιανού, (1992) 1 Α.Α.Δ. 583.

Αίτηση.

- 30 Αίτηση για άδεια του Δικαστηρίου για καταχώριση αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος certiorari και prohibition αναφορικά με προσωρινό διάταγμα που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου στην Αγωγή Αρ. 168/92.

N. Κληρίδης και Μ. Εκτωρίδου (Δ/νίς), για τους αιτητές.

Cur. adv. vult.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Δ., ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Οι αιτητές με την αίτηση αυτή ζητούν άδεια του Δικαστηρίου για καταχώριση αίτησης για έκδοση:-

(α) Προνομιακού Εντάλματος Certiorari για την ακύρωση του Προσωρινού Διατάγματος, που εκδόθηκε από το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου, στις 5 Μαρτίου, 1992, στην Αγωγή Αρ. 168/92. 10

(β) Προνομιακού Εντάλματος Prohibition, με το οποίο να εμποδίζεται το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου να εκδικάσει την πιο πάνω αγωγή, ή το θέμα του πιο πάνω Προσωρινού Διατάγματος.

Οι λόγοι που προβάλλονται είναι:- 15

1. Το Δικαστήριο βασίστηκε σε ψευδή, και/ή δόλια, και/ή παραπλανητική ένορκο δήλωση.
2. Το Δικαστήριο ενήργησε με υπέρβαση εξουσίας.
3. Παράβαση των κανόνων φυσικής δικαιοσύνης.

Τα γεγονότα, όπως έχουν εκτεθεί στην ένορκο δήλωση 20 της αιτήτριας Χρυστάλλας Λούκα, και συμπληρώθηκαν με δηλώσεις του δικηγόρου των αιτητών κατά την ακρόαση της αίτησης, έχουν:-

Στο τεμάχιο 842, Φύλλο/Σχέδιο 42/8 της περιοχής Πρωταρά, Δήμου Παραλιμνίου, κτίστηκε το ξενοδοχείο 25 CHRYSTALLA BEACH HOTEL.

Η EVAC-PERI (HOTELIERS) LTD., (η "εταιρεία"), ισχυριζόταν ότι νόμιμα ανανεώθηκε ενοικίαση του ξενοδοχείου αυτού και ως ενοικιάστρια απείλησε να λάβει την

κατοχή του.

5 Οι αιτητές καταχώρισαν την Αγωγή Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου Αρ. 964/91 εναντίον της εταιρείας και στις 23 Δεκεμβρίου, 1991, σε μονομερή αίτηση, εξασφάλισαν την έκδοση Προσωρινού Διατάγματος, με το οποίο εμποδίζονται η εταιρεία και/ή οι αντιπρόσωποι της από του να επεμβαίνουν και/ή να εισέρχονται στο επίδικο ξενοδοχείο. Το Προσωρινό αυτό Διάταγμα συνεχίζει να ισχύει και είναι ορισμένο για ακρόαση στις 22 Απριλλίου, 10 1992, ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Αμμοχώστου.

15 Η εταιρεία καταχώρισε στο Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου την Αγωγή Αρ. 168/92 εναντίον των αιτητών. Δεν είναι γνωστή στο Δικαστήριο τούτο η θεραπεία και/ή αξίωση των εναγόντων στην αγωγή αυτή. Στις 5 Μαρτίου, 1992, σε μονομερή αίτηση, υποστηριζόμενη από ένορκο δήλωση του Νίκου Ευαγγέλου για την ενάγουσα εταιρεία, το Επαρχιακό Δικαστήριο Αμμοχώστου εξέδωσε 20 το παρακάτω Προσωρινό Διάταγμα εναντίον των αιτητών - εναγομένων:-

25 "ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥΤΟ αναγνόν την ένορκον ομολογία την κατατεθείσαν υπό ή εκ μέρους του ενάγοντος και όστις συνάμα κατέθεσεν εγγύησιν £10,000.- ίνα διά του ποσού τούτου καλυφθώσι οικειδήποτε ζημιαί και έξοδα άτινα ήθελον προκύψη εις τον εν λόγω εναγόμενον διά της εκδόσεως του παρόντος διατάγματος ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΔΙΑΤΑΓΤΕΙ όπως οι εναγόμενοι και ή εκάτερος εξ αυτών εμποδισθούν και διά του παρόντος εμποδίζονται από του να προβούν σε οποιαδήποτε ανάληψη ή άλλη συναλλαγή σχετικά με λογαριασμό ή λογαριασμούς τους στους οποίους βρισκονται 30 κατατεθειμένα χρήματα τους που διατηρούν σε κατάστημα της Λαϊκής Κυπριακής Τράπεζας Λτδ., στην Αγ. Νάπα, οδός Δ. Σολωμού, και όπως οι Εναγόμενοι και ή 35 οι αντιπρόσωποι τους εμποδισθούν και διά του παρόντος εμποδίζονται από του να μεταβιβάσουν, πωλήσουν, επιβαρύνουν, αποξενωθούν ή άλλως πως διαθέσουν οποιονδήποτε εγγεγραμμένο ή που δικαιούται σε

εγγραφή, συμφέρον (μερίδιον) τους, επί του κτήματος που βρίσκεται στον Πρωταρά στο Παραλίμνι, τεμ. 842 Φ/Σ 42/8 μέσα στο οποίο έχει ανεγερθεί το ξενοδοχείο γνωστό σαν CHRYSTALLA BEACH HOTEL, μέχρι νεωτέρων διαταγών του Δικαστηρίου τούτου και/ή μέχρις 5 ακροάσεως και τελείας αποπερατώσεως της παρούσης αγωγής εκτός εάν ο εναγόμενος εμφανισθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου κατά την 30.3.92 και ώρα 9 π.μ. και δείξει λόγο διατί το παρόν διάταγμα να μην εξακολουθήσει ισχύον."

10

Το Διάταγμα επιδόθηκε και στις 29 Μαρτίου, 1992, οι αιτητές καταχώρισαν ειδοποίηση ένστασης και υποστηρικτική ένορκο δήλωση από την αιτήτρια Χρυστάλλα Λούκα.

Στις 30 Μαρτίου, 1992, το Επαρχιακό Δικαστήριο ανέ- 15
βαλε την ακρόαση στις 22 Απριλίου, 1992, ημέρα που είναι ορισμένο για ακρόαση και το Προσωρινό Διάταγμα που εκδόθηκε στην Αγωγή Αρ. 964/91, όπως έχει προεκτεθεί.

Είναι ισχυρισμός της αιτήτριας ότι η ένορκος δήλωση 20
του Νίκου Ευαγγέλου, στην οποία το Επαρχιακό Δικαστήριο στηρίχτηκε για την έκδοση του προσβαλλόμενου Προσωρινού Διατάγματος, είναι ψευδής και παραπλανητική. Ο Νίκος Ευαγγέλου παρέλειψε να αναφέρει ότι το επίδικο τεμάχιο - ξενοδοχείο πωλήθηκε και πραγματικά μεταβιβά- 25
στηκε στις 10 Φεβρουαρίου, 1992. Το περιεχόμενο της ενόρκου δηλώσεως Ευαγγέλου, και ειδικά το μέρος που αναφέρεται σε ισχυριζόμενη ανανέωση της ενοικίασης του ξενοδοχείου, είναι αντίθετο από την ένορκο δήλωση της αιτήτριας στην Υπόθεση Αρ. 964/91, στην οποία το Δικαστήριο βασίστηκε για την έκδοση του Προσωρινού Διατάγματος της 23ης Δεκεμβρίου, 1991. 30

Η παράγραφος 3(δ) και (ε) της ενόρκου δηλώσεως της αιτήτριας έχει:-

"(δ) Το Δικαστήριο εσφαλμένα και καθ' υπέρβαση 35

εξουσίας εξέδωσε την 5.3.92 το διάταγμα ως ανωτέρω και το όρισε επιστρεπτέον στις 30.3.92 δηλ. 25 ημέρες μετά την έκδοσιν του. Και εν τω μεταξύ ενώ κατεχώρισα με τους άλλους αιτητές ένσταση εις το επίδικον διάταγμα, το δικαστήριο όρισε σαν ημερομηνία της αίτησης την 22.4.92 αφαιρώντας μας έτσι το δικαίωμα να ακουστούμε εγκαίρως σε μια τόσο σοβαρή υπόθεση που περιορίζει την διακίνηση σημαντικότητας ποσών που βρίσκονται κατατιθεμένα εις τους λογαριασμούς μας, κατά παράβασιν των Κανόνων Φυσικής Δικαιοσύνης.

(ε) Το Δικαστήριον εσφαλμένως και καθ' υπέρβασιν εξουσίας εξέδωσε διάταγμα υπό MAREVA εν σχέσει με τον λογαριασμό μου και τους λογαριασμούς των αιτητών των οποίων τυγχάνω πληρεξούσιος, καθ' ότι είμαι μόνιμος κάτοικος Κύπρου από πολλών ετών ως επαναπατρισθείσα καθώς επίσης και ο υιός μου Μιχάλης Λούκας. Αι δε υπόλοιποι αιτήτριαι είναι μεν μόνιμως εγκατεστημένοι στο εξωτερικό αλλά ουδεμίαν σχέσηιν ή συμφέρον έχουν με την επιχείρησιν του ξενοδοχείου CHRYSTALLA BEACH το οποίον ήτο το επίδικον θέμα εις την αγωγήν των καθ' ων η αίτηση επί τη βάσει της οποίας εξεδόθη το επίδικον προσωρινό διάταγμα. Επιπλέον η παρεμπόδιση διακίνησης και/ή απόσυρσης χρημάτων από τον λογαριασμό μου και τους λογαριασμούς των καθ' ων η αίτηση έχει επηρεάσει τις συναλλαγές μου σε μεγάλο βαθμό και εάν συνεχιστεί επί μακρόν θα υποστώ σοβαρές ζημίες και τλαιπωρίες καθώς επίσης και οι υπόλοιποι αιτητές των οποίων τυγχάνω πληρεξούσιος."

30 Ο έλεγχος με το ένταλμα certiorari γίνεται για να περιορίζονται τα κατώτερα Δικαστήρια μέσα στη δικαιοδοσία τους και να τηρούν το νόμο. Το ένταλμα certiorari είναι διορθωτικού χαρακτήρα. Το πρακτικό της απόφασης του κατωτέρου Δικαστηρίου εξετάζεται και, αν υπάρχει υπέρβαση δικαιοδοσίας ή πλάνη νόμου πρόδηλη στο πρακτικό, προκατάληψη ή συμφέρο από τα πρόσωπα που λαμβάνουν την απόφαση, ή λήψη της απόφασης με δόλο ή ψευδορκία, η ελεγχόμενη απόφαση, ακυρώνεται - (βλ. *The Attorney-General v. Panayiotis Christou* (1962) C.L.R. 129.

Pastellopoulos v. Republic (1985) 2 C.L.R. 165· *Christofi and Others v. Iacovidou* (1986) 1 C.L.R. 236).

Η δικαιοδοσία ελέγχου των κατωτέρων Δικαστηρίων με προνομιακά εντάλματα είναι το κατάλοιπο της εξουσίας του Δικαστηρίου και ασκείται μόνο σε εξαιρετικές 5 περιπτώσεις, για καθορισμένους λόγους που έχουν αναφερθεί πιο πάνω.

Για την υποβολή αίτησης για έκδοση προνομιακού εντάλματος είναι αναγκαία η άδεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η αίτηση για άδεια έχει ρόλο διηθητικό. 10

Για τη χορήγηση άδειας ο αιτητής πρέπει να ικανοποιήσει το Ανώτατο Δικαστήριο ότι έχει "εκ πρώτης όψεως" υπόθεση και/ή ότι υπάρχει "συζητήσιμο ζήτημα". Και αν ακόμα ο αιτητής ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι υπάρχει εκ πρώτης όψεως υπόθεση, ή/και συζητήσιμο ζήτημα, αυτό δεν είναι αρκετό από μόνο του για να δοθεί η αναγκαία άδεια. Όπου προβλέπεται άλλο ένδικο μέσο, και/ή διαδικασία έφεσης, το Ανώτατο Δικαστήριο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις, κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις, δίδει άδεια. (Βλ. Γεώργιος Ανθίμου, (1991) 1 Α.Α.Δ. 41. 20

Στον Halsbury's Laws of England, Τέταρτη Έκδοση, Τόμος 1(1), στην παράγραφο 116, υποσημείωση 2, διαβάζουμε:-

"It would not be granted where a specific remedy was given by a statute which in effect substituted the statutory 25 remedy for the remedy of prohibition ..."

(Βλ. *Turner v. Kingsbury Collieries Ltd.* [1921] 3 K.B. 169.)

Η επιφύλαξη του Άρθρου 32(1) των περί Δικαστηρίων Νόμων του 1960 έως (Αρ. 2) του 1991 περιέχει το ουσιαστικό 30 δικαίωμα για προσωρινό διάταγμα.

Είναι βασική αρχή δικαίου ότι το Δικαστήριο αποφασί-

5 ζει τις διαφορές των μερών, αφού ακούσει και τους δύο διαδίκους. Κατά παρέκκλιση της αρχής αυτής, ο νομοθέτης, για επείγουσες περιπτώσεις ή άλλες ιδιάζουσες περιστάσεις, για να είναι αποτελεσματική η θεραπεία, επιτρέπει την έκδοση προσωρινού διατάγματος χωρίς ειδοποίηση στο άλλο μέρος - (βλ. το εδάφιο (1) του Άρθρου 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, (Κεφ. 6, Νόμοι Αρ. 11/65, 161/89, 228/89).

10 Το εδάφιο (3) του Άρθρου 9 - (αναριθμημένο τώρα σε 8) - περιορίζει χρονικά την ισχύ του διατάγματος που εκδίδεται σε μονομερή αίτηση και καθορίζει τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται μετά την έκδοσή του. Τούτο παραμένει σε ισχύ για χρόνο που καθορίζει το Δικαστήριο - όχι μακρύτερο από όσος είναι αναγκαίος για την επίδο-

15 ση ειδοποίησής του στον επηρεαζόμενο και την παροχή της δυνατότητας σ' αυτό να εμφανιστεί ενώπιον του Δικαστηρίου για να ενσταεί. Διάταγμα που προβλέπει ισχύ μακρύτερη από όση περιοριστικά ο νομοθέτης έθεσε με το εδάφιο (3), ή δεν καθορίζει χρόνο, δεν είναι έγκυρο.

20 Το Επαρχιακό Δικαστήριο, αφού ακούσει τους διαδίκους, αποφασίζει αν το διάταγμα θα παραμείνει σε ισχύ, ή αν θα τύχει οποιασδήποτε άλλης μεταχείρισης, που το Δικαστήριο κρίνει δίκαιο.

25 Διάδικος, ο οποίος δεν ικανοποιείται από την απόφαση του Επαρχιακού Δικαστηρίου, ύστερα από τη διαδικασία, σύμφωνα με το εδάφιο (3) του Άρθρου 9, έχει το δικαίωμα έφεσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 25(3) των περί Δικαστηρίων Νόμων.

30 Το μέρος που επηρεάζεται από το προσωρινό διάταγμα πρέπει να εξαντλήσει το δικονομικό μέτρο της ένστασης και ακρόασης ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου πριν την υποβολή έφεσης - (βλ. *Djeredjian (Import Export) Ltd., Etc., through (a) Chr. P. Mitsides, (b) Nicos Chr. Lacoufis v. The Chartered Bank* (1965) 1 C.L.R. 130).

35 Certiorari μπορεί να εκδοθεί για ακύρωση προσωρινού

διατάγματος, αν το κατώτερο Δικαστήριο πρόδηλα δεν έχει δικαιοδοσία - (βλ. *Attorney-General & Another (No. 2) v. Savvides* (1979) 1 C.L.R. 349) - ή στην περίπτωση που δεν ορίζεται ημερομηνία ισχύος του και, έτσι, δεν δίδεται ευκαιρία στο επηρεαζόμενο μέρος να παρουσιαστεί ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου και να ενστέλ - (βλ. *In re Philippou* (1986) 1 C.L.R. 568).

Στην παρούσα υπόθεση το Δικαστήριο είχε δικαιοδοσία, τοπική και καθ' ύλη, για έκδοση του Προσωρινού Διατάγματος.

Ο νομοθέτης πρόβλεψε ειδική διαδικασία σε επίπεδο Επαρχιακού Δικαστηρίου, την οποία οι αιτητές έχουν ήδη ακολουθήσει.

Η διαδικασία σε μονομερή αίτηση επιβάλλει στον αιτητή την αποκάλυψη στο Δικαστήριο όλων των ουσιαστικών γεγονότων που μπορεί να ασκήσουν επιρροή στη δικαστική κρίση. Η αίτηση αυτή είναι υψίστης πίστωσης (*uberrima fides*). Ο αιτητής έχει καθήκον να φέρει σε γνώση του Δικαστηρίου οποιαδήποτε γεγονότα που γνωρίζει, ή που με εύλογη επιμέλεια θα εγνώριζε, τα οποία μπορεί να είναι ευνοϊκά για τον απόντα διάδικο, ή μπορεί να ασκήσουν επιρροή στην κρίση του Δικαστηρίου.

Παράλειψη παρουσίασης ουσιαστικών γεγονότων ενώπιον του Δικαστηρίου στη μονομερή αίτηση θεωρείται ως είδος εξαπάτησης του Δικαστηρίου και το Δικαστήριο απαντά: "δεν σας ακούω πλέον" και ακυρώνει τη διαταγή που έδωσε, χωρίς να εξετάσει την ουσία. Τα γεγονότα πρέπει να είναι ουσιώδη για την απόφαση του Δικαστηρίου στη μονομερή αίτηση. (Βλ. *Attorney-General & Another (No. 2) v. Savvides* (ανωτέρω)· *National Line v. Ship "Sunset"* (1986) 1 C.L.R. 393, σελ. 406-412· *Zachariades Ltd. v. Economides* (1989) 1 C.L.R. 437, σελ. 443, 446· *Ανθιμος Δημητρίου v. The Dolphin Insurance Company Limited* και *Άλλων*, Υπόθεση Ναυτοδικείου Αρ. 337/86, (Απόφαση δόθηκε στις 23 Μαΐου, 1990, δε δημοσιεύτηκε ακόμα)· *GIRCOTIS & ACHILLEOS LIMITED v. CHR. M. S. S. SARLIS & CO. M.S.* και *Άλλου*, (1992) 1 Α.Α.Δ. 360· Χρι-

στιάνα Στυλιανού, διά της μητρός αυτής Έλλης Στυλιανού ως πλησιεστέρου συγγενούς και φίλης, ν. Ανδρέα Στυλιανού, (1992) 1 Α.Α.Δ. 583

- 5 Η διάγνωση των ορθών γεγονότων είναι στη δικαιοδοσία του Επαρχιακού Δικαστηρίου, το οποίο θα εκδικάσει τις αιτήσεις στα δύο Προσωρινά Διατάγματα.

- 10 Η αναβολή της ακρόασης για τρεις εβδομάδες δεν συνιστά παράβαση του κανόνα της φυσικής δικαιοσύνης, ή του δικαιώματος ακρόασης που έχουν οι αιτητές - διάδικοι, και το οποίο είναι διασφαλισμένο από το Άρθρο 30.3 του Συντάγματος και από το Άρθρο 9(3) του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η αίτηση αποτυγχάνει και απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η αίτηση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.